

—

Едно писмо долу в пощенската кутия и вече нищо не е същото.
Подател: Министерство на отбраната. Адресат – Горски.
Не е като да не беше очаквано, особено при всеобща мобилизация.
Но ето – това е. Сега е пристигнало. Днес е моментът.

Горски се запъти към работния си кабинет и разпрати предварително подготвения текст към медиите, пусна го и на приятели, опита се да го качи в цензурираните социални мрежи, с надеждата все по някой канал да излезе на бял свят. Разпечата го в десет екземпляра и го сложи в десет плика с предварително надписани адреси на тях.

В текста обясняваше отказа си да участва в каквото и да е насилие.
Предпочиташе затвор и тежестта да бъде обвинен в държавна измяна.
„Някой може да каже, че изменям на държавата си, но никой не може да твърди, че съм изменил на човечеството и хуманизма.” – беше написал в писмото.
„Ако всички хора, които сега са призовани да отидат да се избият – откажат – тогава няма как да има война. Ще затворят първите двеста, първите две хиляди, вероятно дори първите десет хиляди – но после? А и как наистина да затвориш човек, който мисли свободно? Протестите по улиците сега са забранени. Но най-добрият протест е като не участваш в делата на злите. Ето – аз протестирам днес от вкъщи.”
„В най-лошия случай – пишеше Горски – оставям животът ми да бъде взет от властта, но никой няма да има властта да ме накара аз да отнемам човешки животи.”

„Най-големият ми страх и вина е към онези 18-19 годишни младежи, които още не са имали възможност да дадат гласа си за каквото и да е управление, но управлението вече иска тялото и душата им. Има вариант. Мислете. Не робувайте на пропаганда. Няма да станете по-малко мъже, ако имате собствено мнение и го отстоявате. Мъж не се става, като грабнеш пушка, а като мислиш с главата си.”

Горски се усмихна на себе си – дали не идва наистина моментът, когато може да влезеш в затвора и да попаднеш на хора?

Отиде до пощата, пусна писмата. На връщане купи хляб. И после зачака.
Направи си кафе, събра бели листа, моливи, писалки и химикалки в едно малко сакче, заедно с най-нужните дрехи и тоалетни принадлежности.”

Няма да бяга. Нищо няма да прави. Ще действа бездействайки.